

Op een woensdag in de winter
zei de Schreupel tot de Friep:

Lieve help,
er zit een splinter
in het knargje
van mijn kriep!

Fluitend greep de Friep een leupel
een leupel?

Fluitend greep de Friep een leupel
(want hij was een handig tiep)
maar de Schreupel kon geen bloed zien
dus die deed alsof hij sliep.

Zet je schrap!
Nu even bukken...
Eén twee drie!

- en met een zwiep
vloog de splinter uit het knargje,
in het neusgat van de Friep.

Au!
Hatsjiep!
Hatsjoep!
Hatsjiep!